

Algemeen:

- Bij de beantwoording van de "7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving" is terecht aangegeven, dat onder anderen burgers te maken kunnen krijgen met dit besluit, bijvoorbeeld als zij (als vrijwilliger) een evenement organiseren. Er staat ook dat er gestreefd wordt naar heldere, duidelijke regels. Naar mijn mening voldoet dit besluit echter geenszins aan dat streven. Voor een "gewone" burger is dit besluit immers veel te moeilijk geredigeerd. Er is geen sprake van heldere, duidelijke regels, zeker niet vanuit het gezichtspunt van een willekeurige burger die op niet-professionele wijze in aanraking komt met dit besluit.
- Is het bijvoorbeeld in redelijkheid mogelijk om van een melder te vergen dat hij (zoals in paragraaf 2.2 is bepaald) bij de melding alle informatie verstrekt die nodig is om aannemelijk te maken dat wordt voldaan aan alle eisen? Om dat te kunnen doen zal de melder onder andere op de hoogte moeten zijn van de inhoud van de vele NEN- en andere normen waarnaar wordt verwezen. Dat kan van een niet-professionele melder m.i. niet verlangd worden. Natuurlijk lijkt daarin voorzien te zijn door hetgeen in het tweede artikel van paragraaf 2.2 is bepaald, namelijk dat het bevoegd gezag eenmalig aanvullende informatie kan opvragen, maar juist die bepaling heeft als risico, dat er grote verschillen gaan ontstaan tussen wat de verschillende bevoegde gezagen bij een melding gevoegd willen zien. De gewenste uniformiteit zal dan weer teniet gedaan worden.
- Anders dan bij een bouwproject waarbij de bouw doorgaans wordt voorbereid en uitgevoerd door professionals, richt dit besluit zich ook tot niet-professionals. Kan van de organisator van bijvoorbeeld een buurtfeestje worden verlangd dat hij/zij kennis heeft van bijvoorbeeld de Eurocode 1 (Paragraaf 3.1, artikel 3.3). En kan de organisator van een kampeerweekendje van de korfbalvereniging de bepalingen van bijvoorbeeld paragraaf 3.6, artikel 3.2 (volgens de toelichting is dat art. 3.19) begrijpen, laat staan zich daaraan houden?
- Ook het verwijzen naar normen zoals NEN en NEN-EN is prima zolang de regelgeving zich richt op bijvoorbeeld architecten en constructeurs. Dat zijn mensen die zich beroepshalve met die regels bezig houden en van hen mag worden verwacht dat ze de normen waarnaar wordt verwezen in bezit hebben en zelfs enige kennis hebben van de inhoud daarvan. Het onderhavige besluit richt zich echter ook tot niet-professionele organisatoren. Het veelvuldig verwijzen naar normbladen schept dan een schijnwerkelijkheid: in de praktijk zal het immers voor de niet-professionele organisatoren ondoenlijk zijn om alle normen aan te schaffen. Het is dan een illusie om te denken dat met het verwijzen naar normen de regels genoegzaam bekend zijn gemaakt en nageleefd zullen worden.
- In het besluit is de nummering van artikelen in Hoofdstuk 3 niet goed gegaan. In de toelichting wel.
- Paragraaf 3.2, artikel 3.1 (volgens de toelichting is dat artikel 3.4): "het vallen van een vloer" vervangen door "het vallen vanaf een vloer".
- Paragraaf 3.6, artikel 3.1 (volgens de toelichting is dat artikel 3.19): "Een zijde" vervangen door "Elke zijde".
- Paragraaf 3.2, artikel 3.1 (volgens de toelichting is dat artikel 3.4): onder andere in dit artikel staat "door toepassing van de NEN". Volgens mij zou het taalkundig beter zijn om te schrijven: "door te voldoen aan de voorschriften en bepalingen zoals opgenomen in de NEN".
- Paragraaf 3.8, artikel 3.3 (volgens de toelichting is dat artikel 3.30), tweede lid: hierbij is kennelijk geen rekening gehouden met het gebruik van open zeilboten (zoals Valken). Dergelijke boten worden, bijvoorbeeld in Friesland, 's nachts vaak voorzien van een dektent en gebruikt als nachtverblijf. Dergelijke boten hebben geen gasbun of iets dergelijks.
- Paragraaf 3.10, artikel 3.2 (volgens de toelichting is dat artikel 3.35): in lid 1 wordt als laatste woord "plaats" gebruikt, waarbij echter niet bedoeld wordt op de als zodanig gedefinieerde term. Voor de duidelijkheid daarom "plaats" vervangen door "locatie".
- Paragraaf 4.1, artikel 4.2: (ook) hier is gekozen voor het formuleren van een eis die weliswaar prima te controleren is door toezichthoudende instanties, maar die het voor een organisator erg moeilijk maakt om de zaken goed te regelen. Immers, van een controlerende instantie mag verwacht worden dat men beschikt over een lux-meter. Maar kan dat in redelijkheid van elke organisator worden verwacht? Dit soort artikelen zorgt er voor, dat een organisator pas weet of hij al dan niet in overtreding is als er een controlerend ambtenaar langs komt. Nogmaals: prima geredigeerd artikel uit handhavingsoogpunt, maar niet redelijk ten opzichte van bijvoorbeeld organisatoren van evenementen.